

Konklusion

En medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som ved beregning af arveafgift udelukker anvendelsen af visse skattefordele på en arv i form af en kapitalandel i et kapitalsselskab, der har hjemsted i et tredjeland, men der indrømmer de samme fordele ved arv af en sådan kapitalandel, når selskabets hjemsted er beliggende i en medlemsstat, påvirker i overvejende grad udøvelsen af etableringsfriheden som omhandlet i artikel 49 TEUF ff., eftersom denne andel gør det muligt for indehaveren heraf at udøve en klar indflydelse på beslutningerne i selskabet og træffe afgørelse om dets drift. Disse artikler finder ikke anvendelse på en situation, som vedrører en kapitalandel i et selskab, hvis hjemsted er beliggende i et tredjeland.

(¹) EUT C 113 af 9.4.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. juli 2012 — sag indledt af A Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-33/11) (¹)

(Sjette direktiv — fritagelser — artikel 15, nr. 6) — fritagelse af leveringer af luftfartøjer, som anvendes af luftfartsselskaber, som mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik — levering af luftfartøjer til en erhvervsdrivende, som stiller dem til rådighed for et sådant selskab — begrebet »flyv(ning) i udenrigstrafik (mod betaling)« — charterfly

(2012/C 295/10)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

A Oy

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Korkein hallinto-oikeus — fortolkning af artikel 15, nr. 6), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fritagelse for visse transaktioner vedrørende luftfartøjer, der anvendes af luftfartsselskaber, som mod betaling hovedsagligt driver virksomhed i udenrigstrafik — inkludering af transaktioner, der udføres af selskaber, som hovedsageligt driver chartervirksomhed i udenrigstrafik for at dække virksomheders og privatpersoners behov — levering af luftfartøjer til en erhvervsdrivende, der ikke selv mod betaling hovedsagligt driver virksomhed i udenrigstrafik, men som stiller luftfartøjet til rådighed for en erhvervsdrivende, der driver virksomhed på dette område

Konklusion

- 1) Udtrykket »flyv[ning] i udenrigstrafik [mod betaling]« som omhandlet i artikel 15, nr. 6), i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 92/111/EØF af 14. december 1992, skal fortolkes således, at det ligeledes omfatter charterflyvninger i udenrigstrafik for at dække virksomheders eller privatpersoners behov.
- 2) Artikel 15, nr. 6), i direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 92/111, skal fortolkes således, at den fritagelse, som den fastsætter, ligeledes finder anvendelse på levering af et luftfartøj til en erhvervsdrivende, der ikke selv er et »luftfartsselskab[...]«, der mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik« som omhandlet i denne bestemmelse, men som erhverver dette luftfartøj med henblik på, at det udelukkende skal anvendes af et sådant selskab.
- 3) De omstændigheder, som den forelæggende ret har nævnt, nemlig den omstændighed, at erhververen af luftfartøjet i øvrigt for brug af dette fakturerer en privatperson, der er aktionær, og som hovedsageligt anvender dette luftfartøj til egne forretningsmæssige og/eller private formål, hvorved luftfartsselskabet også har mulighed for at anvende luftfartøjet til andre flyvninger, kan ikke ændre svaret på det andet spørgsmål.

(¹) EUT C 89 af 19.3.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. juli 2012 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst mod Deutsche Bank AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-44/11) (¹)

(Direktiv 2006/112/EF — artikel 56, stk. 1, litra e) — artikel 135, stk. 1, litra f) og g) — afgiftsfritagelse for formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer (porteføljeforvaltning))

(2012/C 295/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Sagsøgt: Deutsche Bank AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 56, stk. 1, litra e), og artikel 135, stk. 1, litra f) og g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — afgiftsfritagelse for transaktioner udført for privatkunder, bestående i formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer

Konklusion

- 1) Formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer som den i hovedsagen omhandlede — dvs. en virksomhed, der udføres mod vederlag og består i, at en afgiftspligtig person træffer selvstændige beslutninger vedrørende køb og salg af værdipapirer og udfører disse beslutninger ved køb og salg af værdipapirer — består af to elementer, der er så nært forbundne, at de objektivt set udgør én enkelt økonomisk ydelse.
- 2) Artikel 135, stk. 1, litra f), henholdsvis g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer som den i hovedsagen omhandlede ikke er fritaget for merværdiafgift i henhold til denne bestemmelse.
- 3) Artikel 56, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke udelukkende omfatter de ydelser, der er opregnet i direktivets artikel 135, stk. 1, litra a)-g), men også omfatter formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer.

(¹) EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö mod A Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-48/11) (¹)

(Direkte beskatning — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — EØS-aftalen — artikel 31 og 40 — direktiv 2009/133/EF — anvendelsesområde — aktieombytning mellem et selskab, der er etableret i en medlemsstat, og et selskab, der er etableret i et tredjeland, der er part i EØS-aftalen — afslag på en skattefordel — konvention om gensidig administrativ bistand på skatteområdet)

(2012/C 295/12)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Sagsøgt: A Oy

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Korkein hallinto-oikeus — artikel 31 og 40 i aftalen af 2. maj 1992 om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EFT 1994 L 1, s. 3) — fortolkning af i Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EUT L 310, s. 34) — direktivets anvendelsesområde — aktieombytning mellem et selskab med hjemsted i en af den Den Europæiske Unions medlemsstater og et selskab med hjemsted i et tredjeland, der er medlem af EØS (Norge) — spørgsmålet, om disse transaktioner i skattemæssig henseende skal sidestilles med aktieombytninger mellem indenlandske selskaber eller mellem selskaber med hjemsted i medlemsstater

Konklusion

Artikel 31 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter aktieombytning mellem et selskab, der er etableret i nævnte medlemsstat, og et selskab, der er etableret i et tredjeland, der er part i denne aftale, ligestilles med en skattepligtig aktieafståelse, mens en sådan transaktion ville være skattemæssigt neutral, hvis den udelukkende vedrørte indenlandske selskaber eller selskaber, der er etableret i andre medlemsstater, såfremt der mellem nævnte medlemsstat og nævnte tredjeland findes en konvention om gensidig administrativ bistand på skatteområdet, som foreskriver en ordning til udveksling af oplysninger mellem de nationale myndigheder, der er lige så effektiv som den ordning, der er fastsat i Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 103 af 2.4.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2012 — Land Hessen mod Florence Feyerbacher (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Tyskland)

(Sag C-62/11) (¹)

(Protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank — artikel 36 — protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter — artikel 13, 15 og 23 — ECB's hjemstedsaftale — artikel 15 — anvendelse af bestemmelserne i tysk socialret om forældredagpenge på ansatte ved ECB)

(2012/C 295/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt